»БРАНИК« ИЗЛАЗИ
шест пута на недељу,
осим на дан после свеца.

ПРЕТПЛАТА И ОГЛАСИ
шаљу се на администрацију
А РУКОПИСИ
уредништву »БРАНИКА« у Нови Сад.

Рукописи се не враћају.

БРАНИК

ОРГАН СРПСКЕ НАРОДНЕ СЛОБОДОУМНЕ СТРАНКЕ

ЦЕНА ЈЕ »БРАНИКУ«

на годину	К 32·—	40·— дин.
на по године	К 16·—	20·— »
на четврт године	К 8·—	10·— »

Поједини бројеви стају 10 потура.

ОГЛАСИ
рачунају се 10 пот. од реда ситних слова

Уредништво и администрација »Браника« налази се у кући дра Мих. Полита-Десанчића, грчко-школска улица бр. 11.

Број 24. У Новом Саду, у четвртак I. (14.) фебруара 1907. Година XXIII.

Шта је у Новом Саду?

Ми смо у своје доба рекли, да је радикална странка *у опадању*. Оно, што је та странка на народно-црквеном сабору чинила, то се не да квалифицирати: то је прави покор, којим је у патријарховој ствари изложила руглу српски народ и дала повода, да се влада меша у нашу народно-црквену автономију, шта више ставила је у опасност опстанак наше народно-црквене автономије.

Није се чудити, да је тај поступак радикала морао учинити ресенс, право огорчење у српском народу.

Јавили смо већ, да је у Новом Саду одржана под председништвом старине Лазе *Дунђерског* ужа конференција ради акције против непромишљеног коступка радикала. Дана 29. јануара о. г. на позив г. Лазе Дунђерскога скупио се на *ширу* конференцију велик број српских родољуба из разних наших крајева. Учествовали су у тој конференцији близу *стошину* најодабранијих Срба. Осим Новосађана био је велик број изасланика из Сентомаша, Сомбора, Ст. Бечеја, Вел. Бечкерека, Вел. Кикинде и других места. Они, који по овом зимском времену нису могли доћи на конференцију, послали су одушевљене поздраве и изјавили су у напред свој пристанак на закључке конференције.

Честити српски родољуб старина Лаза *Дунђерски* отворио је конференцију лепим и прикладним говором, у којем је истакао, да је са нападајем на патријарха уједно повређен понос и углед српскога народа те да је дужност сваког родољубивог Србина, бранити како достојанство црквене поглавице тако и углед српскога народа.

За перовође били су изабрани: др. Гедеон *Дунђерски* и Лаза К. *Манојловић*.

Таки испрва заподела се расправа о том, да ли ће се манифестација учинити сазивом *збора* или *изјавом* против поступка радикала на народно-црквеном сабору.

Др. Гедеон *Дунђерски* одлучно је препоручио држање збора као најјачи начин манифестације против радикала. Но неки чланови доказиваху, да би радикали демагошким средствима и својим терором знали парализати такав збор. Неко рече и то, да су радикали кадри доћи са револверима, да терошу, као што су недавно неки дошли и у Карловце. На ово се подигоше гласови: „Ако је до револвера, знали бисмо и ми доћи с револверима!“

Највећи део говорника наглашавао је то, да манифестација не сме носити *лични карактер* у погледу патријарха Бранковића, него *карактер опште народне ствари*. У тој су расправи живо учествовали изасланици из Сомбора: др. Лаза *Костић*, др. Стева *Кроник* и др. Коста *Бугарски*. Као изасланик из Вел. Кикинде говорио је Марко *Богдан*.

Био је прочитан нацрт неке одлуке, који је сувише наглашавао личну страну патријарха Бранковића. Но овај нацрт није наишао на опште одобравање. Познати конзерватиВац и до скора неки савезник радикала Ђура *Вукичевић* опширно је говорио о карактеру, каква би требала да је манифестација од стране оних, који не могу одобравати поступак радикала. Говорио је и конзерватиВац а такођер доскорашњи савезник радикала Ђока *Радовановић*, који је исто тако дао израза негодовању у погледу поступка радикала на народно-црквеном сабору.

Напослетку се већина конференције сагласила у томе, да је целисходније, да се изда проглас на народ, него да буде манифестација на збору. Тај проглас имали би потписати сви једномишљеници у српском народу, који осуђују поступак радикала на народно-црквеном сабору.

Пошто се конференција није могла сагласити ни са једним нацртом прогласа, који су конференцији били поднесени, то се изаслао један ужи одбор, који ће тај проглас што скорије саставити те га поднети новој конференцији.

Као што смо са своје стране у овом листу већ изјавили, наша странка није ушла у ту акцију из узрока, што је становиште наше странке према радикалима у опште, а посебице према њихову покору на нашем народно-црквеном сабору познато и што се наша странка још и пре борила а и сад се још бори против превласти и опсенарства радикала. К тому долази још и та околност, да наша странка не може тако на пречац улазити у акцију, у којој учествују људи, који су до скора били наши највећи противници. Међу тим, као што смо већ једном изјавили, ми се радујемо тој акцији, јер је то најсјајнији доказ, да је радикалски покор додијао и најконзервативнијим елементима па и доскорашњим савезницима радикала.

Према том нашем становишту у тој акцији против радикала ми наравно не можемо замерити оним члановима наше странке, који су за целисходно нашли, да као личности а не као чланови наше странке учествују у споменутој великој конференцији. Тако су у тој конференцији од наше странке учествовали уважени новосадски грађани Љуба *Стефановић* и др. *Јојкић* а из Вел. Бечкерека уважени одветник и велепоседник др. Милош *Ђорђевић*. Морамо још споменути, да је у тој конференцији учествовао у ратарским круговима новосадским омиљени, школовани и интелигентни економ Милош *Мијатовић*, који је био у Новом Саду противкандидат Славка Милетића за народно-црквени сабор.

Одржана велика конференција у Новом Саду под председништвом такве личности, као што је старина Лаза *Дунђерски*, доказује најјасније, да је струја и покрет против радикала најсилнији и — као што је један говорник у конференцији нагласио — *да мора настати она обмана*, као да радикали представљају мишљење српског народа.

Како се обмањује свет.

Демагогија има два начина, да обмањује свет. Један је начин, да говори језиком масе народа, да говори популарно и да своје обмане увије у руво, погодно маси народној. Други је начин, да говоре тобоже учено, па да тиме импонира маси народа. Овај последњи начин изабрао је др. Мита *Мушицки*, челенка радикала.

Овдашњи радикалски орган нашао је за добро, да баш онај говор дра Мите Мушицкога на народно-црквеном сабору, који је толику индигнацију, толику огорченост у српском народу произвео, у свој опширности донесе, како би учено руво тога говора импонирало српском свету те поступак радикала оправдало. У том тобожњем ученом руву има једна фраза, има једна *обмана*, која треба да импонује, па да упали у народу, а то је демагошка фраза: да радикалски саборски одбор није могао покренути тужбу против патријарха Георгија Бранковића, што му је на сметњи: „аболиција *Његовога Величанства краља*.“

Е, па да то није учено! Па како да та реч „*аболиција*“ не импонује безазленом српском свету, када то доноси „Застава“!

Дакле, та „аболиција“, што ју је године 1902. на „мајском“ сабору Бела Талијан саопштио радикалима, та значи, да патријарха Бранковића не сме нико тужити, ма колико да је он дужан. Па то би било лепо: патријарх би имао привилегију, да може бити дужан, а да њему нема суда. Збиља? Та учена реч „аболиција“ треба то да значи? И таково се што сме и може подметнути једној владарској одлуци? Нема ли толиких примера, да се католички бискупи и арцибискупи, па чак и чланови владарске породице утужују? Зар морају људи у таквим положајима таки признати свако потраживање?

А шта је била и могла бити „*аболиција*“ године 1902.? Владарска одлука није „аболирала“, укинула, нити је могла укинути, да се патријарх не сме утужити, већ је владарска одлука хтела да аболира *скандал*, да се напада један црквени веледостојник (патријарх) од другога црквенога веледостојника (Змејановић), па да се пусто напада поглавица цркве од једнога сабора, коме је други задатак, него да изазива скандале. Нико не може спречити наш народно-црквени сабор, да врши *контролу* над народно-црквеним иметком, па кад нађе, да по рачунима има неизмирених потраживања, које рачунополагатељ неће да призна да су исправни, то не може бити позван сабор зато, што има право контроле, да *изрече пресуду* и да жигоше дефраудантом онога, који пориче исправност рачуна, него је ту *суд* надлежан, да изриче пресуду, па је увреда, кад се и најобичнији грађанин именом „дефраудант“ *нагрди*, а камо-ли поглавица једне цркве, којом увредом пада сенка на читав један народ. Ту *опсенарство и извина са речи „аболиција“* не може правдати нечувени поступак радикала.

Али јесте! Требао је патријарх да тужи преском суду „Заставу“ ради клевете. Таман посао! Да српски патријарх иде пред пороту у Сегедин и да се тамо препире са Јашом Томићем! Или да чивутски адвокати испирају уста са именом српскога патријарха!

Чудо нам је, да радикалски саборски одбор није ревизионом одбору дао са другим списима и *извештај Јосифа Јагића*, члана пређашњега саборскога одбора, који је испитивао оптужбе против патријарха у појединим општинама, па је констатовао, да су многе општине повукле своје оптужбе и порекле, да су два пута плаћале, те је констатовано, да патријарх Бранковић није никад ни био у неким општинама. А констатовано је и то, да оних 1500 форината, што је потоњи патријарх доцније унео у фондовску благајну, да је тај новац долазио од помешаних српских и румунских општина, па се није могло знати, шта ће којој припасти. И ово наравно да би могао бити предмет парнице.

Међу тим није ово главна ствар, него је главна ствар, што је намера радикала била, да са *скандалом* одстране Бранковића, па да добију администратора или новог патријарха, који би био лутка у њиховим рукама те стојао под извесном кентрибуцијом.

Ми нисмо позвани, да бранимо патријарха Бранковића, он није никад био пријатељ наше странке. Али нам узаври крв, кад видимо обмањивање и опсенарство злосретних радикала. Таман да би патријарх Бранковић, коме једномесечни приход залеже све оно, чим га беде радикали, чекао да се тужи, да зна, да је дужан оно вратити, чим га радикали беде. То је нешто, што је лако појмити. Али радикали и једну просту ствар знају надувати, да је *дефраудација*. Шта ћемо, кад њихова челенка, др. Мушицки, са ученом речи „*аболиција*“ хоће да „опсени простоту“!

Играју се сабора.

Може ли „потпредседник“ народно црквеног сабора сазивати седнице саборске после оних шкандала са патријархом Георгијем?

Ми кажемо, да не може. Ево шта каже саборско устројство у свом 13-ом §-у:

Сабор бира на цело време саборске периоде из световног реда потпредседника, који заступа председника и његове послове обавља, кад је овај препречен.

Сада ће „Застава“ на то одмах рећи, па патријарх је „препречен“!

Али чиме је препречен? питамо ми господу радикале. Је-ли он болестан, је-ли кудгод отпутовао? Или је можда каквим неодложним послом спречен? Је-ли он овластио потпредседника дра Ђурђевића, да у место њега седнице сабора сазива и председава.

На то „Застава“ не би знала ништа одговорити, јер патријарх фактично није препречен а није никога ни овластио, да председава. А кад патријарх није препречен, онда с којим правом сазива др. Ђурђевић саборске седнице?

Кад кога сабор прогласи за „*недостојног*“, да председава у седницама, онда је апсурдум од њега очекивати, да он те седнице сазива, или да још свога противника на сазив седнице овлашћује.

Радикали на сабору играју врло комичну улогу. Они једним фамозним закључком пред патријархом просто закључају врата од саборнице, тако да овај баш да хоће, не може да уђе унутра. А овамо кажу пред светом, да је он „**спречен**“, те због тога потпредседник сабора сазива седнице и председава у њима.

А ми на основу закона и уредаба кажемо ево ово: *да су све те, на тај начин од потпредседника сазване седнице саборске неваконите, и да сви на њима донесени закључци, расправе*

и уредбе немају никакве важности ни крепости. Можете их сушити у опаку!

Те расправе и закључци вреде само као закључци радикалског клуба. Ви, господо радикалска, сада не саборишете, ви се само *„играте“* сабора на увеселеније слушалаца!

Србољуб.

„Застава“ опет извртње.

„Застава“ по обичају извртње. Назива „Браник“ лажљивцем, што доказује, да је сабор прекорачио делокруг свој, кад је патријарха проглашено за дефрауданта или да је злонамерно оштетио народне фондове, што је то исто.

Ево шта о томе вели закон! Ево шта наређује саборско устројство:

§. 25. „Председник и чланови саборског одбора одговорни су за свој поступак сабору. Они су дужни накнадити сву штету, коју су сами проузрочили, или која је нанесена са њихове немарности.

Накнада се може тражити само редевним судским путем“.

Дакле, ако, крава лаже, рог не лаже, каже наша народна пословица. Ако „Застава“ лаже, али не лаже саборско устројство. Ако то није јасно, онда нема ништа јаснијега на свету.

Дакле суд који је једино по закону надлежан решавати, још није ништа ни решио, шта више још патријарх није ни утужен пред судом, дакле још се не зна ни то, је ли, није ли патријарх шта дужан фондовима, а радикали већ унапред осуђују патријарха.

То је што тако нечувено, да га не можете наћи ни у држави голишавих хотентота.

Још једанпут аподиктично тврдимо: размирица између патријарха и фондова сасвим је имовне — приватно-правне природе. Ту су две парбене странке, које треба код суда да траже своју *„правицу“*.

То је једно, а ево, шта каже то исто саборско устројство у погледу дисциплинарне власти у §-у 2.-ом:

„На против делокруг сабора не простире се на догматичне, вероучевне, обредне и литургичне ствари и на **„дисциплину“** *у духовним стварима, која се односи на црквени закон и ред.“*

Шта из тих речи следује? Да сабор нема дисциплинарне власти над патријархом и епископима па и осталим свештенством. Зато, дакле, баш да је већ та ствар и пред судом била — као што није — и да је суд нашао, да је патријарх што фондовима дужан, па шта више, да је тај суд квалифицирао тај дуг баш као **проневеру,** ни онда нема права сабор никаквим *„закључком“* изрицати, да је патријарх „недостојан“ чина и председништва саборског и да треба да одступи.

То је тако јасно, да у свачији мозаг може ући, само не у радикалски, који руководи мржња и освета против личности патријархове.

У осталом ово је тек само овлаш речено у саборском устројству, али они канони, који о дисциплини говоре, прецизније обележавају дисциплинарну власт над митрополитом, епископима и над свештенством.

А што каже *„Застава“*, да наш лист патријарха Георгија брани, на то само одговарамо, да наш лист брани достојанство патријарха српског, брани законе, каноне и осветане автономне уредбе, које су радикали ногама погазили.

Могу се радикали разметати, колико год хоће, али неће никад направити од црног бело, од безакоња — законитост, од мржње и освете — правду и истину. — Они су окаљали достојанство српског патријарха и изаврали мешање државне владе у наше црквене послове.

Правдан.

Народно-црквени сабор.

XXII. (ванредна) седница.

Ср. Карловци, 19. јан. (1. фебр.) 1907.

(Од нашег изаслатог извештача.)

После 4 сахата отвара потпредседник др. **Ђурђевић** седницу. Присутни су сви епископи, осим патријарха, и 62 посланика.

Потпредседник: Како због краткоће времена није г. перовођа могао довршити записник прошле седнице, то ће се оба записника заједно оверовити. Позива Клицина да води записник, а Обрадовића да бележи говорнике

Потпредседник: На дневном реду ове седнице је извештај ревизионог одбора о пренном предлогу посланика дра Душана Поповића и другова гледе т. зв. пригода Њ. Светости патријарха Георгија.

Св. **Новак** чита прво писмено поднесени пренни предлог дра Душана Поповића и одговор дра Мушицког. Разлаже за тим, да је ревизиони одбор радио по извештајима ревизора Чеде Милутиновића, и да је из тих осам извештаја узео два, јер је за ово кратко време било и због техничких потешкоћа немогуће прећи читав материјал. Ревизиони одбор није дошао до својих закључака размишљањем, правничком дедукцијом, него је само математски установио, што се могло, и према тому донео логичан закључак. Како је елаборат велик, то ће га поделити са г. др. Манојловићем, они ће изнети факта, па онда нека сабор сам реши. Даје изјаву, да је најсавесније проучио ствар и да ће по својој чистој савести разлагати. Чита ставку по ставку резултата рада ревизионог одбора и образлаже их. Ево првог и двеју тачака другом делу тог резултата:

I.

Да Његова Светост митрополит патријарх, као оновремени епископ темишварски има унети у неприкосновени фонд чист приход крчме уз епископску башту (Präsidentengarten), коју је као бивши епископ темишварски за време од 1. јунија 1882. до 1. априла 1891. неовлаштено побирао и то за време од 1. јунија 1882. до 31. октобра 1884. у износу од 4069 фор. 65 нов. са каматом на камате до данас да исплати али по одбитку за то време плаћених јавних дажбина, које тај приход терете, а за време од 1. новембра 1884. до 1. јунија 1891. онај приход, који је фактички убрао и који је за време од 1. новембра 1884. до 1. јунија 1889. требао да износи најмање 8437 фор, 68 нов., а за време од 1. априла 1889. до 1. априла 1891. према допису Његове Светости од 19. (31.) марта 1891. бр. С. О. 644/129. ex 1891. најмање 1200 фор., те упутити Саборски Одбор, да горњу своту тачно установи а за тим од Његове Светости путем парнице истера.

II.

1.) Његова Светост митрополит патријарх Георгије Бранковић као тадањи епископ темишварски молбом својом, примљеном 3. јунија 1885. бр. С. О. 799/290. извештава, да се оправак дућанских просторија отпочео и то у тој димензији, да се не може више обуставити без велике штете а још веће срамоте. Прелиминар гледе овог оправка као нижи обрачун ни колаудациони записник не могу се пронаћи. Из пријава господе чланова ревизионог одбора Живана Витолића и дра Бранка Илијћа произлази, да у времену целог епископовања Његове Светости односно од фебруара 1885. до 1889. године није на тим дућанским просторијама никакав оправак видљив и знатнији изведен, а из депозиције двојице кирајџија у то време произлази, да је једаред незнатан оправак са два форинта изведен. Темељем овог није искључена могућност, да предујам од фор. 5050 — није својој сврси приведен па се упућује Саборски Одбор, да имаде ову ствар тачно испитати и ако то установи, путем парнице установљену штету од Његове Светости утерати.

2.) Његовој Светости митрополиту патријарху Георгију Бранковићу као оновременом епископу темишварском дао је Саборски Одбор године 1885. под бр. С. О. 452/209 од 11. (23.) априла 1885. у седници својој предујам од фор. 5050'63 за оправку дућанских просторија, с тиме, да имаде три дућана у епископском дому у Темишвару под кирију издавати и годишњу кирију од та три дућана ради отплате тог предујма у фондове унашати. Оновремени епископ темишварски унашао је од 1. јануара 1886. до 1. априла 1891. годишње фор. 600·— а из приложене пријаве г. Живана Витолића, члана ревизионог одбора, даје се слутити, да је годишња кирија од та три дућана изнашала годишње 1080 форината. Ако би се испоставило ово као истинито, онда је тадањи епископ темишварски унашао годишње за 480 форината мање у фондове. Према томе ваља упутити Саборски Одбор, да има ову ствар тачно извидети и установити, те ако установи, да је тадањи епископ темишварски за горње време у име кирије за те дућанске просторије мање унашао у фонд, него што је примао, указану разлику путем парнице од Његове Светости као тадањег епископа темишварског истерати.

Др. **Манојловић** наставља извештај ревизионог одбора и образлаже документима тврдње треће и четврте тачке другом делу и трећега дела резултату рада ревизионог одбора, које тачке и који део гласе:

3.) Његова Светост митрополит патријарх Георгије Бранковић као оновремени епископ темишварски има повратити неприкосновеном фонду приход дућана епископског двора темишварског за годину 1885. те се упућује Саборски Одбор, да тај приход тачно установи и од Његове Светости путем парнице истера.

4.) Његова Светост Георгије Бранковић тадањи епископ темишварски исказује за време од 1885. до 1891. поднеском својим бр. СО. 639./329. ex 1884. цео годишњи порез и општинске прирезе резиденције у Темишвару са 714 фор. 92 нов., а у исказу под бр. С. О. 644/227. ex 1891. исказује исти годишњи порез и прирез са фор. 486 и 83 нов. Осим тог испоставља се из приложених списа, да је цео порез са општинским прирезима за време од 1885. до 1891. износио годишње 484 фор. 60 нов. и то: и од резиденције и од изнајмљених дућана, па према томе ваља упутити Саборски Одбор, да ту разлику тачно установи и путем парнице од Његове Светости истера.

III.

Његова Светост патријарх Георгије Бранковић подигао је као оновремени епископ темишварски из благајне српских народно-црквених фондова у име епископске дотације за време од 1. јунија 1882. до 31. децембра 1882. са 1524 круне 66 потура више па с тог упутити Саборски Одбор, да ову своту од Његове Светости путем парнице истера.

Потпредседник одгађа седницу на 10 минута.

После паузе др. **Манојловић** наставља извештај чита и разлаже четврти део, који гласи:

IV.

Његова Светост митрополит патријарх Георгије Бранковић подигао је као природни администратор епархије темишварске у име епископске дотације за време од 1. марта 1890. до 31. марта 1891. своту од 21870 круна 80 потура, за коју је своту у смислу § 19. декларативије имао обрачун поднети, но који до данас није поднео, па с тог ваља упутити Саборски Одбор, да позове Његову Светост на поднашање обрачуна, па у колико обрачунана и оправдана свота буде мања од горње своте, да разлику путем парнице истера. Ако Његова Светост не би обрачунала, онда ваља целу горњу своту путем парнице истерати.

др. Сава **Путник** устаје да говори по дужности као известилац мањине, не у име самосталне странке. У дугачком говору од скоро два сата исцрпно претреса сав материјал и логично побија тачку по тачку наводе ревизионог одбора.

Потпредседник на молбу говорникову прекида седницу на 10 минута.

После одмора завршује говорник и ставља овај предлог:

ad. I.) да се овоодносни предлог већине одборске одбије те да се изрече: да се не може установити ни дужност ни обавеза патријарха Георгија Бранковића, да неке своте наводно ускраћеног прихода од крчме од т. зв. „Präsidentengartena“ имаде неприкосновеном фонду надокнадити;

ad. II.) одбити предлог већине одборске, да се одмах даљна истрага повери саборском одбору и закључити, да се не може установити обвеза и дужност патријарха Георгија Бранковића, да би имао неке наводно ускраћене приходе од локалитета у згради резиденције темишварске неприкосновеном фонду надокнадити;

ad. III.) образлаже, да овај факт није установљен и по томе ће гласати против предлога већине;

ad. IV.) у погледу онога факта, да је Георгије Бранковић примио плату за три месеца у априлу 1890. као темишварски епископ, изрећи, да је плату плативу 1. априла могао примити; у погледу пак тога, да је примио плату и за остало време све док није дошао за администратора покојни епископ Нектарије Димитријевић, изрећи, да се овај однošај између патријаршког мандатара и управе фондова има сматрати и као такав решити.

др. **Белобрк** не налази у извештајима како већине тако и мањине никаквих криминалних момената. Томе се као Србин радује. јер нестаје ђаге са достојанства патријарха српског. Нада се, да се не ће више ни један Србин усудити, да назове српског патријарха дефраудантом. Како ствар није криминална, преостаје само још евентуална одговорност патријархова у цивилном погледу. Износи, да се и сам ревизиони одбор на основу тих факата поделио на двоје у мишљењу, осим тога и извештај известиоца већине има много празнине. Држи, да би у интересу саме ствари требало тај цео посао уступити непристрасном форуму, да донесе свој суд о томе. Изјављује, да ће гласати и он и већина његових другова за предлог већине ревизионог одбора, да се ствар изнесе пред цивилни суд и онде реши.

др. **Мушицки** прима извештај већине ревизионог одбора, јер је темељно проучен. Из тога се извештаја види, да су народно-црквени фондови доиста оштећени. Ревизиони одбор није износио сумње, него факта, која то доказују, и за то он и усваја тај предлог. Осврће се на речи дра Белобрка, да није добро изнео извештај ревизионог одбора (др. **Белобрк**: *Будите јаснији!*), јер би изгледало, да одбор није изнео ништа друго, него само сумње. Извештај ревизионог одбора говори врло јасно. Предлаже, да одговорност патријарха Георгија Бранковића установи овај сабор, као што су и факта установљена, јер му је то законити делокруг, а ексекутива да се по уредби припусти суду. Др. Белобрк је помешао у извештај ревизионог одбора и криминална факта и хтео је енунцијацијом да изведе, да, пошто у извештају нема криминалних факата, не може патријарха ни један поштен човек назвати дефраудантом. Извештај му није дао разлога, да се онако изјасни. Сабор није суд те не може доносити осуде, само упутити Саборски Одбор, да поступи судски против Георгија Бранковића. А против Георгија Бранковића не може се судски поступати, јер је добио од цара аболицију. Овај сабор, кад је наредио (др. **Пелеш**: *Изволите се изјаснити, да ли је патријарх дефраудант!*), да се та ствар извиди, хтео је, да се изврше сви и претресени и непретресени списи, али ревизиони одбор није могао доћи до свих аката, јер су још код синода. Сабору су позната још од године 1902. и констатована факта, која су у своје време достављена кр. комесару, из којих се види, да је патријарх примио новац а није га унео у благајну народних фондова. Тврди, да се афере патријарха Бранковића морају као целина правно расуђивати, ако човек хоће да констатује одговорност и он је дошао до уверења, да има дефраудација. Саборски Одбор је хтео да учини нужне кораке, али га је спречавала аболиција. (*Самосталци То ми не знамо!*) О самом криминалном поступку не може овај сабор изрећи своју осуду, јер му то не спада у делокруг. (*Самосталци: Докажите!*) Овде није само новчана штета у питању, јер кад чиновник на пример проневери и најмању суму, он мора напустити своје место. (*Самосталци: За шта радите с њиме? Диже се све већа ларма и нерасположење код самосталаца. Посланици се комешају и прилазе другој клупи. Ми нећемо ни часа седети с њим, ако нам докажете!*). Један великодостојник не би смео имати тако прљавих ствари, које касније плаћа. Требао је одмах повући конзеквенције. Радикална већина није смела да предузме најоштрије мере због краљеве аболиције и тешко је подносила, да такав тужен човек још непрестано седи на престолу патријараха, јер ће после, и кад он оде, остати због те повреде угледа народа жаока у срцу, да је патријарх био дефраудант. (Радикали тапшу бурно. В. **Прибићевић** *хоће да надвиче галаму: Ви сте као и он, кад сте с њим радили! Ако је он лопов, онда сте ви његови јатаци!* **Манојловић** *Прибићевићу: Ништове! Ђубре пијано! Доле с њим!* В. **Прибићевић**: *Срамота је, да се од ове афере правио политички капитал! Глас од радикала: То је Ваш флујид! Испосните!* В. **Прибићевић**: *Не бојим се ја Вас!“*). Чланови сабора од године 1902. саопштили су ту аферу краљ. комесару и казали, да они не могу седети у саборском одбору са Георгијем Бранковићем и они нису у опште имали с њиме никаквих приватних веза. (В. **Прибићевић**: *Јовановић је ишао на ручак у двор, а код свога владике није хтео да иде!*), али им је комесар одговорио... (*Самосталци! „Не иде код епископа на ручак, а овде је ишао!“*) да им.... (**Потпредседник** *звони и моли да саслушају говорника.*) За што су седели с њим? Народ је дао најлепши одговор на то питање, кад је опет поверио већину радикалној странци. (*Самосталци: Није народ знао!*) Саборски Одбор није се смео да повлачи због Георгија Бранковића, јер би дошао комесар од владе. Зар због њега да нестане автономије. Не може да претпостави, да би саборска мањина то желела! (*Глас од радикала: др. Медаковић је седео са Германом! Ларма и протестовање!*) Видимо даље, да патријарх није тужио ни тражио задовољштине, кад се те ствари износиле јавно у новинама, а угарски је министар морао тужити по жељи министарског савета само што је пала сумња на њега.

Потпредседник моли говорника, да не говори тим тоном о Његовој Светости патријарху Георгију Бранковићу.

Др. **Мушицки** усваја даље предлог већине ревизионог одбора како у име странке, тако и у своје име, али подноси још томе извештају ову допуну (*чита, често се буни и поправља*):

Извештај ревизионог одбора који је поднесен српском народно-црквеном сабору о разним неприликама, које су имали наши народно-црквени фондови са Његовом Светошћу митрополитом патријархом Георгијем, дубоко је дирнуо, га и пренеразио овај српски народно-црквени сабор.

Из оних рачуна, које је до сада прегледао, ревизиони одбор није могао у свему коначно да испита ствар, која се тиче зајма од 5050 фор., што га је Његова Светост митрополит-патријарх примио из српских народно црквених фондова године 1885. за оправку дућана. Да ли је Његова Светост митрополит-патријарх, као тадањи епископ темишварски, употребио тај зајам на оправку дућана, постоји сумња, коју поткрепљују сведоци изјаве; али ревизиони одбор припушта даљи извиђај Саборском Одбору тим пре, што су и у тој ствари нестали важни списи.

Из тога извештаја излази, да је Његова Светост митрополит патријарх, као оновремени епископ темишварски неовлашћено прибрао приход крчме уз т. зв. „Präsidentengarten" и то за време од 1. јунија 1882. г. до 31. марта 1891. г., који је приход, као што је установљено, износио за те две године 1684 форината.

Из тога извештаја излази, да је Његова Светост митрополит патријарх од год. 1885. до год. 1891. обрачунавао Саборском Одбору годишњи порез од 714. фор. 92 новчића. Међу тим се из званичних споредних књига испоставило, да је укупан годишњи порез за време од год. 1885. до год. 1891. износио само 486 фор. 83 новч. годишње.

Из тог извештаја излази, да је Његова Светост митрополит патријарх подигао из благајне српских народно црквених фондова у име епископске дотације од 1. априла 1882. до 31. децембра 1882. год. 1524 кр. 66 пот. више, но што му је припадало.

Из тога извештаја излази, да је Његова Светост као администратор епархије тамишварске за време од 1. маја 1890. до 31. марта 1891. у им епископске дотације примио 10.935 форината, за коју је своту у смислу 19. §. декларатории имао обрачун поднети а који ни до данас није поднео.

Оваке незгоде српских народно-црквених фондова са Његовом Светошћу митрополитом патријархом Георгијем не јављају се тек данас. Те незгоде потресају живце нашег народа већ десетину година; те незгоде прете већ да раздрмају цео наш народно-црквени живот и изазивају опасне трзавице.

Српски народно-црквени сабор од године 1902. утврдио је, да је Његова Светост митрополит патријарх Георгије и као бивши протопрезвитер сомборски, и као бивши епископ темишварски примио разних новаца, које је требао унети у српске народно-црквене фондеве, а није их унео.

Српски народно-црквени сабор од године 1902. утврдио је, да је Његова Светост митрополит патријарх Георгије као протопрезвитер сомборског протопрезвитерата, опоменут од општина, опоменут у новинама и најпосле опоменут од Саборског Одбора, после шест, десет и више година враћао примљени новац са каматом и без камате.

Српски народно-црквени сабор од године 1902. утврдио је, да су многе општине платиле по два пута исте саборске трошкове и верозаповедне приносе један пут тадањем протопрезвитеру сомборском г. Ђорђу Бранковићу: а после и народно-црквеним фондовима, јер тај новац сомборски протопрезвитер није унео у фондове а од општина се поново тражило, да те трошкове плати.

Српски народно-црквени сабор од године 1902. утврдио је, да је Његова Светост митрополит-патријарх Георгије вратио епархијском фонду темишварском 1533 фор., коју је своту примио још епископ темишварски а није унео у фондове. Он је и тај мањак вратио без камате тек онда, кад га је на то позвао тадањи темишварски епископ Никанор Поповић.

Када је Саборски Одбор прегледао интеркаларне рачуне од 8. децембра 1888. до 1. маја 1890., установио је, да је митрополит-патријарх Георгије имао да накнади 4853 фор. То је доставио Саборски Одбор митрополиту патријарху Георгију године 1896., а митрополит патријарх Георгије унео је у српске народно-црквене фондове године 1899. само 4385 ф., дакле 468 ф. мање. Због те своте, за тим због залишне сесије у Св. Петру и другог морао је Саборски Одбор да тужи Његову Светост митрополита патријарха Георгија код редовног суда и тек тада је Његова Светост митрополит патријарх подмирио тај новац.

Ове велике неприлике, које је стварао српским народно-црквеним фондовима патријарх Георгије и као протопрезвитер и као епископ, па чак и као патријарх, потичу на жалост не увек само из заборавности.

Мора се признати, да у неким стварима са свим јасно избија на видик чак и зла намера (dolus), а многе учине, све и кад не би били долозни, није могао, није требао, није смео учинити — српски патријарх. То је оно, због чега ове неприлике наших народно-црквених фондова немају само новчани, него и морален значај, који пред овим сабором долази поглавито у рачун.

Српски народ карловачке митрополије очекивао је, да ће Његова Светост митрополит патријарх Георгије повући конзеквенције из онога, што је године 1902. установио наш народно-црквени сабор. Многа незгода по нашу цркву и автономију и многа немила борба била би тиме отклоњена.

Његова Светост митрополит патријарх Георгије изрекао је у IX. седници овог српског народно-црквеног сабора, да ће из закључка овога сабора, када та његова ствар дође на ред извући конзеквенције.

Овај сабор усваја предлог ревизионог одбора о накнади штете и изјављује, да дубоко жали и осуђује оне чак и злонамерне неприлике, које је господин патријарх Георгије чинио нашим народно-црквеним фондовима. Уједно је овај сабор уверен, да ће Његова Светост митрополит патријарх Георгије у интересу мира у цркви и автономији, а са обзиром на углед и достојанство митрополита патријараха српских повући нужне конзеквенције те напустити узвишени престо, који још и данас заузима.

др. **Пелеш**: окреће се на говор др. Белобрка и заузима становиште нетога. Хоће да констатује становиште самосталне странке, која је, подносећи прешан предлог, стала на становиште, да се углед српског патријарха повлачи по блату и као да синови тога народа немају куражи, да стану томе на пут, хтела је самостална странка, кад је већ сабор на окупу, да се та ствар једанпут пречисти и да се једанпут стане на пут тима нападима против Његове Светости патријарха Георгија Бранковића. Сабор је требао још године 1902. да заузме становиште и да реши ту ствар, а не само да отпушта чиновнике. Сада, када имамо стенограм и видимо, да Ви мењате сваки час оно, што закључите, видимо и то, да је Саборски Одбор четири и по године требао да изнесе у тој афери пред сабор један мућак (*Ларма и прошести радикала*), јер да није тога било, не би требала данашња ванредна седница. Требало је изнети све, што се зна о патријарху Георгију Бранковићу, да би се могли одлучити, да ли могу даље с њиме радити. Ако то стоји, што је др. Мушицки навео, онда самостална странка не би ни часа остала под председништвом патријарха Бранковића. Ако је већина мислила, да не сме овде изнети, онда је требала скупити парламентарну комисију, те да се изврши све, па и оно, што је аболицијом опроштено. Белобрк је имао право, да у извештају ревизионог одбора нема ничега криминалног, и ми можемо судити само о ономе, што знамо. Ми се не бисмо бојали комесара, јер је тешко носити пред народом одговорност, да на престолу српских патријараха седи такав човек, као што се у допуни тврди. (*Радикали: Предложите Ви начин!*) Ја ћу Вам и казати. Позива се на случај са комесаром Реке. Зар не би могао народ, који је крвљу бранио ову земљу и династију, не би смео ступити пред престо свога краља и молити га, да уклони онога, који није достојан, да буде на најважнијем положају у његовој автономији. Да се већина боји комесара, не би смела ни говорити о томе, ни писати у своме органу. Требало је изнети читану истину, а не половично и онда ономе, који тражи истину, пребацивати, да хоће у автономију да уведе комесара. Изјављује, на часну реч, да не би ни један од њих остао у сабору, кад би знао оно, што радикали тврде да знају, јер у поштеном друштву аболиција не враћа укаљану част никоме. Пита, је ли поштено, што нису ништа на јавност изнели. (*Прекидају га*). Нека закључе данас, ако ствар тако стоји. Он неће без довољних доказа, да прекрха штап над главом једнога човека. Сабор има права да доноси свој суд о томе, не да суди, као порота добрих и поштених људи. Пита, да ли је Георгије Бранковић поштен човек? (**Бабић**: *Гласајте за Мушицков предлог!*)

др. **Миладиновић** није мислио да говори у тој ствари, али га је изазвао на то говор дра Пелеша. Предговорник није говорио о самој ствари, јер није споменуо ни једну инкриминисану чињеницу. Он је говорио само у ветар, те се с тога обраћа само на тврдњу дра Путника. Побија нову Путникову тврдњу и позива се на краљевски рескрипт од 10. августа 1868., по којем приход има да уђе у епископску дотацију. То није могао дати тадањи Саборски Одбор, а није ни у одлуци посебице наглашено. Што се тиче епископске дотације, то му први месец првог квартала припада. О осталим фактима неће сада да говори, јер ће то Саборски Одбор имати већ да претресе и да донесе свој суд о томе. То је казао само са правне стране, а што се тиче рада Саборског Одбора у тој ствари, он није могао све да испита, јер је то огроман материјал. Позива се, да није могао ни ревизиони одбор посвршавати сав посао, а баш је радио вредно. Одбија то, што се осуђује Саборски Одбор сада, кад би требало судити патријарху.

др. **Мушицки** додаје још, да је већина хтела да изнесе ствар са криминалне, материјалне и дисциплинарне стране. Пре је сметао краљевски комесар и они нису смели автономију да жртвују. Остаје код свога предлога.

др. **Путник** изјављује, да није хтео никога да брани, него је само изнео своје мишљење као известилац мањине и остаје код својега предлога.

Завршну реч узима др. **Новак**, као предлагач већине ревизионог одбора. Као што је рекао, ревизиони је одбор изнео само факта, није пертрактирао ствар ни са цивилне, ни са кримининалне стране. Препоручује свој предлог сабору, да га прими.

Потпредседник прекида седницу на 10 минута.

После паузе прелази се на гласање. Гласа се устајањем. За предлог ревизионог одбора гласало је 56 за, 12 против. За допуну дра Мушицког гласало је 38 против 30.

Потпредседник публикује, да је примљен предлог ревизионог одбора и допуна дра Мушицког.

Др. **Белобрк** подноси изјаву самосталне странке и завршује овако:

пошто је на чело природног председника овога сабора ударен жиг, да је злонамерно присвајао народно-црквени иметак, и пошто мисли, да је већина свесна корака, који је предузела, то мањина напушта овај сабор.

Потпредседник затвара седницу око $10^{3}/_{4}$ сахата у вече.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

— **Немири у Централној Америци**. Председник републике Хондураса телеграфски је известио владу у Панами, да република Никарагуа на граници Хондураса концентрује чете те да се може рачунати на то, да ће скоро продрти у Хондурас. У Вашингтону се услед тога државни тајник *Бакон* саветовао са мексиканским послаником те су решили, да Сједињене Државе и Мексико позову владе централно-америчких републикâ Костарике и Гватемале, да сви заједно управе ноту на владе републикâ Хондураса и Никарагуе, у којој ће изјавити, да очекују, да се обуставе непријатељевања, и да не ће допустити, да се ствари развију тако далеко, да мора доћи до рата.

Новости из места и из народа.

Нови Сад, 31. јануара 1907.

— **Избацили „Заставу"**. Пишу нам из Сенте: „Данас у недељу 28. јануара одржана је овде главна скупштина Српске Читаонице, на којој су били заступљени већином ратари и тек два три капуташа. На тој је скупштини решено, да се „Застава" избаци из читаонице, и да се у будуће не држи, јер својим неистинитим и тендециозним писањем трује наш народ и ремети слогу свугде, где год се појави. Нарочито је чланове огорчило њено писање у патријарховој ствари и неродољубиви поступак већине саборске, којим је наша автономија доведена у опасност те изазвано мешање „државне власти у наше автономне ствари".

— **Српска народна позоришна дружина у Белој Цркви**. Од 4. до 25. јан. пробавила је наша народна позоришна дружина у Белој Цркви и за то је време дала онде осамнаест приказа. Према тому, што је у Белој Цркви српско становништво доста мало, постигла је наша позоришна дружина врло леп успех, јер је остало сувишка К 1456·21 а у корист мировинском глумачком фонду приређена представа донела је К 686·56. Осим Белоцрквана осветлали су себи образ овога пута и околна српска места, из којих је српски свет у пркос цичи зими вредно долазио на представе. Заиста би се на родољубиве Белоцрквана и њихове суседе могла угледати остала српска места.

НОВИЈЕ.

Петроград, 30. јануара. У стану грофа *Витеа* откривена је бомба у цеви од фуруне.

Хаг, 30. фебруара. Кабинет је поднео оставку.

Лондон, 30. јануара. Нова експедиција, на челу јој *Стакелш*, поћи ће октобра месеца на јужни пол. Смер јој је, да настави испитивања *Дискореријеве* експедиције.

Техеран, 30. јануара. Шах је парламенту упутио изјаву, којом обриче, да ће испунити све народне жеље.

Београд, 30. фебруара. Највиши ратни суд је потврдио пре два месеца донесену пресуду, којом су на тавницу од једне до двадесет година осуђени петорица официра и двадесет и девет подофицира, који су учествовали у познатој крагујевачкој афери.

Москва, 30. јануара. При изборима другог степена победили су кадети.

ТЕЛЕГРАМИ

уредништву „БРАНИКА."

Народно-црквени сабор.

КАРЛОВЦИ, 31. јануара. Инак се данас држи седница. У њој су сви радикали и епископ Змејановић. Расправљају о епархијској архидијецезалној скупштини, коју су уништили.

Пораз радикалâ у Сентомашу.

СЕНТОМАШ, 30. јануара. Јуче при избору трећине црквених скупштинара борила се либерална странка против удружених радикала и социјалиста. Борба је била жестока. Гласало је близу осам стотина бирача. Јаша Томић био је лично у Сентомашу, да соколи своје, али не помогоше сви противнички напори. Либерална је странка сјајно победила. Изабрани су свих четрдесет скупштинара чланови либералне странке. Одушевљење је код наших врло велико.

Афера Полоњи-Ленђел.

Будимпешта, 31. јануара. Из архиве врховног државног рачунарског звања украдена су три списа, која садрже дописку са министарством трговине. На основу спроведене истраге ухапшен је ноћас званичник у министарству Јулије Хајду. У његову зимском капуту нађени су украдени списи. Ленђел је изјавио, да он никог није наводио, да краде списе, али кад их добије, он их прима.

Ствар Горњег Дома у Енглеској.

Лондон, 31. јануара. У заступничкој кући енглеског сабора изјавио је министар председник Камбел-Банерман, да ваља по што по то уредити питање Горњег Дома. Садашње стање служи на срамоту. Мора се у одношај међу обим домовима унети ред, који би омогућио, да се народне жеље испуне уз прикладну хармонију.

Пољаци против Немаца.

Беч, 31. јануара. Кад се састане сабор Галиције, приредиће пољски посланици манифестацију против пруске политике у ствари Пољака у Познањској.

Управник: **Др. Мих. Полит-Десанчић.**

Одговорни уредник: **Петар Крстоношић**

ОГЛАСИ.

За моју галантеријску и кратке робе трговину потребујем једног старијег

ПОМОЋНИКА

који мора бити самосталан продавац. Мора знати српски, немачки и мађарски. Ступити може најдуже 15. марта п. р.

ВАСА СРДАНОВИЋ

68 2-3 У ПАНЧЕВУ

код „сребрне главе“.

Најновијих лепеза и накита за балске тоалете.

Нова трговина мушке и женске помодне робе

Душана С. Монашевића

„код Златне кугле“ у Ћурчијској улици бр. 23. преко пута Браће Миросављевића

препоручује за скорашње празнике и балску сезону своје богато снабдевено стовариште: мушких кошуља, крогпова, манцетни, кравати, џепница, трико-кошуља, доњих сукања и др. 655 15—25

Све врсте ручних радова. Велико стовариште женског белог рубља.

Најбољих кишобрана и Кајзера. Велики избор кожних и кончаних рукавица.

Покушајте и препоручите производе

Видрине творнице храњива

у Прагу VIII (Краљ Češка)

ценовник бадава.

Пољопривредници

који желе, да дођу до здраве, чисте врсте и издржљиве лозе за насаду винограда,

нека поруче

каламљене лозе

из »Миленијум« расадница (Milleniumtelep) Nagyősz

у торонт. жупанији. 656 8-10

Ценовник са вештачким прилозима на мађарском, немачком, српском или француском језику, шаље се бадава и франко.

БРАЋА ВАГНЕР

Нови Сад.

Основана 1866. год. Телефон број 105.

Богато сортирана трговина **деликатеса и спецераја.**

Стовариште, домаћих и иноземских вина.

Праве сремске шљивовице.

Поруџбине из места, достављају се бесплатно у кућу, а са стране, уз франко паковање и брзу 661 8-52 и брижљиву пошиљку.

Брза и кулантна послуга. Цене јефтине.

Стечај.

ПОДГОРИЧКОЈ БАНЦИ У ПОДГОРИЦИ (Црна Гора)

потребан је један 67 2-3

ЧИНОВНИК.

Плата му је одређена у почетку годишње К 2000 и припадајућа тантијема. Према раду и способности плата ће му се доцније повисити. Кандидат треба да је био у сличном заводу и показао своју практичну способност. Осим тога треба да зна поред српског језика још један, или њемачки или француски или талијански.

Који жели заузети ово место, нека се пријбави са молбом потписаној Банци. Поред молбе мора поднети и увјерење о својој теоретичној и практичној спреми и нека означи, када најприје може наступити звање. Молбу треба да пошље најдаље до 1. марта 1907.

Управа Подгоричке Банке.

ЗАЈАМ

на амортизацију

На непокретно имање:

КУЋЕ и ЗЕМЉУ,

на земљу до $^3/_4$ вредности са каматом 4 до $4^1/_2$% не само I-во, већ на II-го па и III-ће табуларно место са каматом **5** до **6**%, треба само поднети извод из грунтовнице и катастралне књиге. И добра се преузимају и продају ради парцелирања.

Обратити се ваља на:

„AGRARIA“

földhitel és ingatlan forgalmi intézet

658 14—15 NAGY-SZEBEN.

Постоји од 1860. године. Више пута одликована.

Стовариште фабрика намештаја

Наследника Николе Дусинга

у Новом Саду, Ханска ул. бр. 1.

преко пута од српске народ. основ. школе.

Препоручује своје велико богато снабдевено стовариште намештаја за спаваће собе и ручаонице, као и сваковрсних намештаја за салоне у разним израдама по јефтиним ценама.

Велики избор простирача, завеса и ћебета.

Препоручујемо нашу новоуређену

Радионицу с машинама

за израду сваковрсних намештаја по нацрту за приватне, за звања и општине.

СОЛИДНА ПОСЛУГА и ЈЕФТИНЕ ЦЕНЕ!

677 7—10

ПОЗИВ.

Српска Честичарска Задруга

у Ђурђеву

држаће 15. (28.) фебруара 1907. год. у 9 сати пре подне у просторијама заводским своју

III. редовну главну скупштину,

на коју се поштована господа честичари учтиво позивају.

ДНЕВНИ РЕД:

1. Избор 3 члана за оверовљење присутних честичара.
2. Извештај управе и поднашање годишњег рачуна (билансије).
3. Извештај надзорног одбора.
4. Предлог управе о подели чистога добитка.
5. Избор 3 члана у управу и избор надзорног одбора.
6. Давање разрешнице управном и надзорном одбору.
7. Предлог управе о отварању II. кола честица.
8. Евентуални предлози.
9. Избор 5 чланова за оверовљење скупштинског записника.

УПРАВА.

Дугује Рачун изравнања **Потражује**

ИМОВИНА	К	п	ДУГОВИ	К	п
Готовина у благајни 31. децембра 1906. год.	3.458	84	Уплаћена главница честица I. кола	13.532	—
Менице	370.820	—	Збрисана главница честица I. кола	101	—
Дужници у текућем рачуну	6.842	62	Менице у реесконту	184.801	—
Трошкови при оснивању 450·— по одбитку 10% 45·—	405	—	Улози на штедњу	173.219	86
Намештај 537·56 по одбитку 10% 53·76	483	80	Стални резервни фонд	467	86
			Делимак	3.210	60
			Преносна камата	1.392	40
			Чист добитак	5.285	54
	382.010	26		382.010	26

Дугује Рачун губитка и добитка **Потражује**

РАСХОДИ	К	п	ПРИХОДИ	К	п
Камата на реесК. менице	9.868	80	Камата од есконт. менице	24.929	10
» на штедион. улог	6.454	45	Банкировања	2.429	11
Трошкови	2.069	69	Уписнина	30	—
Плате	1.578	—	Писарина	256	10
Пореза	820	24	Закаснина	51	08
Штампа	373	42	Преписна уписнина	14	—
Станарина и огрев	249	40			
Поштарина, осигурање и др.	529	35			
Доходарина	381	74			
Отпис од намештаја 53·76					
» од основних трошкова 45·—	98	76			
Чиста добит	5.285	54			
	27.709	39		27.709	39

У *Ђурђеву* 31. децембра 1906. год.

Стеван Мушицки с. р. благајник.

За књиговодство: Мита Катић с. р.

Чланови управе:

Радослав Николић с. р. потпредседник. Теодор Јозанов с. р. председник. Лука Мушицки с. р.

Лука Атић с. р. Никола Савин с. р. Сима Савин с. р. Теца Врбашки с. р.

Паја Шовљански с. р. Сима Мушицки с. р.

Са главним и споредним књигама сравнили и за добро нашли

70 1-1 у *Ђурђеву* 10. фебруара 1907. год.

Надзорни одбор:

Рада Богданов (Левин). Стеван Шовљански председник. Милош Шовљански (Васин).

Власник и издавалац: деоничарско друштво »Браник.«

Штампарија деоничарског друштва »Браника«.